

Minister vil se, at det er kun en Tiendedel af det, vi her bevilger til Tillægslaan. De fra 1914 kan overhovedet ikke komme med i Betragtning ved Tillægslaanene, uagtet de alle har bygget under Højkonjunkturen — dersom den højtærede Minister vil undersøge det, vil han give mig Ret — de er som Regel kommet op til 9 000 Kr., Lovens Maksimum, og de kan som Følge deraf ikke faa Tillægslaan, de glider ud. Af dem efter Loven af 1909 er Flertallet oppe paa 7 200 Kr., de kan komme op til 9 000 Kr., det vil sige, de kan faa Maksimumstillægslaan paa 1 800 Kr., men adskillige af dem har allerede efter tidligere Love faaet Tillægslaan og er derfor nu afskaaret. Derfor tror jeg ikke, der er nogen Fare ved, især naar vi tilføjer den Bestemmelse her, at det skal fortrinnsvis komme dem fra 1917 til gode, at vedtage en noget højere Sum som Tillægslaan til de Brug, som er oprettet efter tidligere Love.

Med disse Ord skal jeg slutte. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil tage nogle af de Indvendinger mod Loven og nogle af de Henstillinger, jeg har fremsat, til Følge. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis den højtærede Minister, som jo er en stærk Mand her i Landet, vilde, kunde han gennemføre en Jordlovgivning, der i Virkeligheden vilde betyde noget for Fremtiden. Men Sporene skræmmer, og jeg er ikke sikker paa, at man overhovedet vil komme meget langt. Paa Husmandssendemandsmødet var der en af de sønderjydske Husmænd, der sagde om den højtærede Minister, at han for dem dannede stod som Indbegrebet af al Genstridighed. Jeg vil ikke gøre disse stærke Ord til mine, tværtimod, jeg tror alt godt om den højtærede Minister, men som almindelig bekendt siger man om os Jyder, at vi er blevet forlenet med en ikke ringe Portion af Stædighed, og det er vist ikke helt ved Siden af; men jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Minister har faaet en større Portion for sin Part, end det egentlig er godt for en praktisk Politiker.

Ulrich: Vi fra vor Side kan tiltræde, at denne Lovs endelige Revision udskydes, men vi er dog noget i Tvivl om, hvorvidt den behøver at udskydes længere end til næste Aar. Det er en Selvfølge, at naar man gaar til den endelige Revision af denne Lov, bør det ske paa et Tidspunkt, hvor man er inde i normale Forhold, men det er ikke udelukket, at dette allerede kan være Tilfældet til næste Aar, at det i alt Fald til den Tid kan være muligt at skønne over, hvorledes Lovens Affattelse bør være

for et noget længere Spand af Aar. Vi skal, som sagt, ikke modsætte os, at Revisionen udskydes, men vil dog henstille, at den kun udskydes til næste Aar.

Hvad angaar den Bevilling, den højtærede Landbrugsminister søger igennem denne Lov, en Bevilling paa 36 Mill. Kr. i de kommende 3 Aar, finder vi fra vor Side, at det vil være noget letsindigt paa nærværende Tidspunkt at gaa til en saa stor Bevilling. Vi kan gaa med til en Bevilling for det kommende Aar paa 12 Mill. Kr., men maa mene, at det vil være rigtigt til næste Aar at tage under Overvejelse, om man stadig kan bevilge saa store Beløb som 12 Mill. Kr. aarlig til dette Formaal. Vi ved sikkert alle, at indtil man i Fjor bevilgede det betydelig forøgede aarlige Tilskud, levede man en lang Aarække med et Maksimumsbeløb af 5 Mill. Kr. aarlig. Naar man under normale Forhold mente det rimeligt fra Stabens Side at yde et Tilskud paa 5 Mill. Kr. aarlig til dette Formaal, og man nu tænker mulig at komme tilbage til normale Forhold ret snart, er det et meget stort Spørgsmaal, om man af Hensyn til Samfundet vil kunne forsvare at gaa til en saa stor Bevilling som 12 Mill. Kr. aarlig. Vi mener derfor, at det i Øjeblikket kan være rigtigt at forny Loven om 12 Mill. Kr. for det næste Aar, men at det vil være rigtigt derefter at tage under Overvejelse, om man skal fortsætte med dette Beløb eller fastsætte et andet. Ministeren ønsker, at det skal være Landbrugsministeren i Forbindelse med Tingenes Finansudvalg, der skal bestemme ikke alene, hvor stor Laaneværdien skal være, men ogsaa, om der skal gives direkte Statstilskud til disse Brugs Oprettelse, men jeg finder, at dette vil være uheldigt. Jeg mener i al Almindelighed, at dette høje Ting er noget for tilbøjeligt til at skyde Ansvar et fra sig og lægge det over paa Finansudvalget; Finansudvalget har efter min Mening tilstrækkeligt at gøre i Forvejen. Jeg vil finde det meget uheldigt, at man overlader til Finansudvalget at være med til at fastsætte Laaneværdiens Størrelse og til at bestemme, hvorvidt der skal ydes Statstilskud eller ikke. Dette høje Ting bør tage denne Afgørelse i sin egen Haand. Vi ved, hvorledes det gaar. Det er ikke altid, at de enkelte Partier faar fuld Oplysning om alt, hvad der foregaar indenfor Finansudvalget. Dertil er dette Udvalg efterhaanden blevet alt for overbebyrdet med Arbejde. Der er mange forskellige Ting, der smutter bort fra de enkelte Medlemmers Bevidsthed. Det vil derfor, tror jeg, være i allerhøjeste